

Sant Genís de Caraüll

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-est del terme municipal
Emplaçament A 2.800 metres de la carretera C-670, punt quilomètric 4'100

Coordenades:

Latitud: 41.92433
Longitud: 2.10526
UTM Est (X): 425812
UTM Nord (Y): 4641762

Classificació

Número de fitxa 08151 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Pre-romànic Romànic
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'església es troba totalment enderrocada. Les restes de l'edificació foren aprofitades per a la restauració de l'església parroquial de Sant Feliu de Terrassola (Santa Maria d'Oló)
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 005A00018
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 03/04/2007 - 02:00

Descripció

Sant Genís de Caraüll (vell) es troba situada a l'extrem sud-oest de la serra de les Deveses a un quilòmetre de l'església de Sant Genís de Caraüll nou, al límit sud-est del terme municipal d'Oristà. Un vell camí amb alguns trams delimitat amb murs de pedra condueix a l'església des de la pista forestal que comunica Sant Genís de Caraüll nou amb la masia de del Pla del Vilar.

Es tracta de les restes derruïdes de la primitiva església de Sant Genís de Caraüll, situades en un turó allargat que forma un precipici molt erosionat al cantó sud, sobre la riera de Sagalés. Totalment derruïda es conserven dos trams de murs. Un a la part sud, encarat al precipici on s'observa una cantonada, i l'altre en un punt elevat, ja que es tracta d'un mur que s'ha desplaçat del seu emplaçament original quedant diverses pedres unides amb morter en un bloc separat.

Pocs metres a l'oest d'aquests dos trams de mur hi ha possibles tombes, que queden al descobert degut a l'erosió del punt on es troben.

Història

Sant Genís de Caraüll vell es trobava situada dins de l'antic terme del castell d'Oristà, al lloc de Caraüll. El lloc de Caraüll i l'església de Sant Genís es troben documentats l'any 943 en la donació que feren Esperand i la seva muller Sufícia a Sant Pere de Vic als seus canonges, de cases, una parellada de terra i set mujades de vinya situades al castell d'Oristà, a la vall de Caraüll, afrontant les terres amb la font de Sant Genís. Les funcions parroquials apareixen documentades a partir de l'any 1060 i en la relacions de parròquies anteriors al 1154; fins al segle XII consta la seva activitat com a parròquia. La Pesta Negra del 1348 i la conseqüent despoblació degueren motivar la desaparició d'aquestes atribucions; aleshores formà part de la parròquia de Sant Andreu d'Oristà. El segle XIV fou una època de canvis per la parròquia, tant a nivell religiós com civil. A nivell civil el terme de Caraüll formà una quadra amb autonomia civil i batlle propi, quadra que es mantingué fins que al 1840 el terme s'incorporà al municipi de Muntanyola. A nivell religiós, a causa del despoblament, Sant Genís es convertí en sufragània de Sant Andreu d'Oristà, tal com es reflecteix el 1627; una sufragània que tenia però fonts baptismals i fossar. Al segle XVIII es construï una església nova a uns vint minuts (a peu) de la vella, al costat del mas Oliveres, restant l'antiga totalment enrunada.

Bibliografia

FONT, Dani (1992). Resum històric de les parròquies de l'arxiprestat del Lluçanès. (inèdit).

